

2) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša:

Vai Padomes 2006. gada 20. februāra Regulas (EK) Nr. 320/2006 11. pants ir saderīgs ar primārajām tiesībām, it īpaši ar no EKL 34. panta izrietošo diskriminācijas aizliegumu un tiesiskās palāvības principu?

- (¹) Padomes 2006. gada 20. februāra Regula (EK) Nr. 320/2006, ar ko nosaka pagaidu shēmu cukura rūpniecības restrukturizācijai Kopienā un groza Regulu (EK) Nr. 1290/2005 par kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanu (OV L 58, 42. lpp.).
- (²) Komisijas 2006. gada 27. marta Regula (EK) Nr. 493/2006, ar ko paredz pārejas posma pasākumus cukura nozares tirgu kopīgās organizācijas reformai un groza Regulu (EK) Nr. 1265/2001 un (EK) Nr. 314/2002 (OV L 89, 11. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Izteikts ar Tribunale ordinario di Padova (Itālija) 2008. gada 28. janvāra rīkojumu — Azienda Agricola Disarò Antonio/Cooperativa Milka 2000 Soc. coop. arl

(Lieta C-34/08)

(2008/C 92/27)

Tiesvedības valoda — itāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunale ordinario di Padova

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Azienda Agricola Disarò Antonio

Atbildētājs: Cooperativa Milka 2000 Soc. coop. arl

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Padomes 2003. gada 29. septembra Regula (EK) Nr. 1788/2003 (¹), ar ko nosaka maksājumu piena un piena produktu nozarē, ja tiek pārsniegta valstij piešķirtā kvota, ņemot vērā katrai Kopienas dalībvalstij piešķirtā daudzuma atjaunināšanu pēc īpašas attiecīgi saražotā daudzuma pārbaudes, ir saderīga ar EK līguma 32. pantu un ar kopējās lauksaimniecības politikas mērķiem, kas noteikti šajā pantā un kas ir — celt lauksaimniecības ražīgumu, veicinot tehnikas attīstību un panākot lauksaimniecības ražošanas racionālu attīstību un ražošanas faktoru, jo īpaši darbaspēka, optimālu izmantojumu, tiktāl, ciktāl šī sistēma ietekmē arī Itālijas piena un piena produktu ražotājus, liedzot tiem gan pietiekami augstu dzīves līmeni, gan iespēju attīstīties, jo tie nesaņem pietiekamu atlīdzību par ražošanas faktoru izmantošanu un it īpaši tādēļ, ka Itālija faktiski ir valsts ar piena deficītu (skat. valdības ziņojumu, 6.5 punkts), kurai ir jāimportē izejvielas, lai uzturētu rūpniecības nozares, kas ir iesais-

ītas kvalitatīvu produktu ražošanā un tirdzniecībā (skat. pievienoto 2004. gada 15. februāra lauksaimniecības ziņojumu)?

- 2) Vai iepriekš minētā Padomes (EK) Regula Nr. 1788/2003 ir saderīga ar EK līguma 33. pantu tiktāl, ciktāl ar to nosaka tirgus kopīgu organizāciju, vienlaicīgi nepieļaujot diskrimināciju starp ražotājiem vai patērētājiem Kopienā, bet, neraugoties uz to, papildmaksājums bez atšķirības tiek attiecināts uz visiem ražotājiem, gan tiem, kuri rada deficītu, gan tiem, kuri ražo pārpalikumu, diskriminējot Itālijas ražotājus, kuru valstī pastāv piena deficīts?
- 3) Vai iepriekš minētā Padomes (EK) Regula Nr. 1788/2003 ir saderīga ar EK līguma 34. pantu tiktāl, ciktāl tajā ir paredzēts, ka EK līguma 33. pantā izvirzīto mērķu sasniegšanai “nepieļauj ražotāju un patērētāju diskrimināciju”, ja šāda diskriminācija tiek radīta ar regulu, kura, paredzot papildmaksājumu, pieprasa vienotus maksājumus gan no tiem ražotājiem, kuri ir piederīgi valstīm, kurās ir piena ražošanas pārpalikums, gan no ražotājiem, kuri ir piederīgi tādai piena deficīta valstij kā Itālija?
- 4) Vai Padomes 2003. gada 23. septembra Regula (EK) Nr. 1788/2003 ir saderīga ar EK līguma 5. pantā noteikto samērīguma principu tiktāl, ciktāl tajā ir paredzēts, ka “Kopienas rīcība vienmēr ir samērīga ar šā Līguma mērķiem”, bet, paredzot vienoto papildmaksājuma piemērojamību, tiek pārsniegti tirgus kopīgas organizācijas izveidošanas mērķi, jo Itālijas vidusmēra lauksaimniekiem tiek radīta zema produktivitāte, zemi ienākumi un patstāvīga vajadzība palauties uz valsts atbalstu?

(¹) OV L 270, 123. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Izteikts ar Finanzgericht Baden-Württemberg (Vācija) 2008. gada 31. janvāra rīkojumu — Grundstücksgemeinschaft Busley/Cibrian/Finanzamt Stuttgart-Körperschaften

(Lieta C-35/08)

(2008/C 92/28)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Finanzgericht Baden-Württemberg

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Grundstücksgemeinschaft Busley/Cibrian

Atbildētāja: Finanzamt Stuttgart-Körperschaften

Prejudiciālie jautājumi

- 1) a) Vai ar EKL 56. pantu ir pretrunā tāda situācija, kad fiziska persona, kas ir neierobežota nodokļu maksātāja Vācijā, zaudējumus no citā ES dalībvalstī esoša nekustamā īpašuma izīrēšanas un iznomāšanas nevar atvilkt no nodokļu aprēķina bāzes Vācijā zaudējumu rašanās gadā — pretēji kā tas ir ar zaudējumiem saistībā ar nekustamo īpašumu valsts teritorijā?
- b) Vai šajā gadījumā nozīme ir tam, ka fiziskā persona ieguldījumus nekustamajā īpašumā ir veikusi pati, jeb vai pretruna pastāv arī tad, ja fiziskā persona par nekustamā īpašuma īpašnieci citā dalībvalstī ir kļuvusi mantojuma ceļā?
- 2) Vai ar EKL 56. pantu ir pretrunā tāda situācija, kad fiziska persona, kas ir neierobežota nodokļu maksātāja Vācijā, aprēķinot ienākumus no citā ES dalībvalstī esoša nekustamā īpašuma izīrēšanas un iznomāšanas, var aprēķināt tikai parasto nolietojumu, kamēr par nekustamo īpašumu valsts teritorijā varētu aprēķināt paaugstināto regresīvo nolietojumu?
- 3) Ja atbildes uz 1. un 2. jautājumu ir noliedzošas: vai strīdīgie valsts noteikumi ir pretrunā EKL 18. pantā noteiktajām tiesībām brīvi pārvietoties?

Prasība, kas celta 2008. gada 31. janvārī — Eiropas Kopienų Komisija/Grieķijas Republika

(Lieta C-36/08)

(2008/C 92/29)

Tiesvedības valoda — grieķu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienų Komisija (pārstāvji — G. Zavvos un H. Støvlbæk)

Atbildētāja: Grieķijas Republika

Prasītājas prasījumi:

- atzīt, ka, pieņemot un paturot spēkā tādas Likuma 3209/03 29. panta 1. un 2. punkta normas (Valdības vēstnesis 304A), kas nav atbilstošas Direktīvas 93/16/EEK⁽¹⁾ 30., 31. un 36. pantam, un neatsaucot diplomus, kas izsniegti, neievērojot iepriekš minētajā direktīvā noteiktos nosacījumus, Grieķijas Republika nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek minētās direktīvas 30., 31. un 36. pants;
- piespriest Grieķijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Komisija uzskata, ka Likuma 3209/03 29. panta 1. un 2. punktā minētajiem ārstiem ir iegūtās tiesības Padomes Direktīvas 93/16/EEK 36. panta nozīmē, tāpēc tie drīkst veikt profesionālo darbību kā ārsti atbilstoši valsts sociālās apdrošināšanas kārtībai un viņiem ir izsniegta apliecība, kas apliecina to iegūtās tiesības. Tomēr ģimenes ārsta specialitātes piešķiršana, ja ieinteresētā persona nav pabeigusi īpašu apmācību šajā sakarā, ir pretrunā Direktīvas 30. un 31. pantam. Līdz ar to, Grieķijas iestādēm ir pienākums atsaukt diplomus, ko tās ir izsniegušas, neievērojot direktīvas papildu nosacījumus.

⁽¹⁾ OV L 165, 7.7.1993., 1. lpp.**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Izteikts ar VAT and Duties Tribunal, London (Apvienotā Karaliste) 2008. gada 31. janvāra rīkojumu — RCI Europe/Commissioners of HM Revenue and Customs**

(Lieta C-37/08)

(2008/C 92/30)

Tiesvedības valoda — angļu

Iesniedzējtiesa

VAT and Duties Tribunal, London

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: RCI Europe

Atbildētāji: Commissioners of HM Revenue and Customs

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Ņemot vērā prasītājas sniegtos pakalpojumus, par kuriem Prasītājas Weeks Scheme biedri maksā:

- iestāšanās maksu;
- iemaksas un
- apmaiņas maksu,

kādi faktori ir jāņem vērā, nosakot, vai pakalpojumi ir “saistīti ar” nekustamo īpašumu Sestās PVN direktīvas⁽¹⁾ 9. panta 2. punkta a) apakšpunkta (pašlaik — Pārstrādātās PVN direktīvas⁽²⁾ 45. pants) izpratnē?